17 Οκτωβρίου 2012

Προς εκείνους που δυσανασχετούν για τις παντός είδους δυσκολίες που συμβαίνουν

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Γρηγόριος Παλαμάς / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

(Αγ. Γρηγόριος Παλαμάς)

Τονίζει ότι, αν μας βρίσκουν κακά, αυτό οφείλεται στις αμαρτίες μας. Η αμαρτία είναι το φυσικό κακό, και αυτό έχει σημασία, ενώ το αισθητικό κακό είναι δευτερεύον.

1. **Το από τη φύση του κακό**, δηλαδή **η αμαρ-τία**, έχει από εμάς τους ίδιους **την αρχή**, το **σχετικό** όμως **με την αίσθησή μας κακό**, δηλαδή το **οδυνηρό** και **επίπονο**, θα μπορούσε να γίνει και από τον Θεό που σαν ιατρός **συγκρατεί** μέσω αυτού **και θεραπεύει το αληθινά κακό**, και όταν αυτοί που αμάρτησαν είναι θεραπεύσιμοι προσφέρει τις παντός είδους φροντίδες, ενώ όταν είναι αθεράπευτοι, τους παίρνει και από τη ζωή ακόμη για τη σωτηρία των άλλων. Για τις υπόλοιπες όμως συμφορές εμείς είμαστε αίτιοι, καθιστώντας τους εαυτούς μας άξιους για καυτήρες, ενώ εκείνος και έτσι είναι ευεργέτης και σωτήρας ως καθαιρέτης του πραγματικά κακού. Πολλές φορές μάλιστα προσθέτει στους ανδρείους και αγώνισμα, τις προσβολές των μη από τη φύση τους κακών. Όπως δηλαδή η νόσος δεν έχει δημιουργηθεί από τον Θεό, έστω και αν αυτό που νοσεί είναι το από εκείνον δημιουργημένο ζώο, έτσι ούτε η αμαρτία δεν έχει γίνει από αυτόν, έστω και αν αυτή που εκτρέπεται προς αυτήν είναι η δημιουργημένη από αυτόν λογική ψυχή. Γιατί αυτή, αφού τιμή-θηκε με αυτεξουσιότητα και ελεύθερη ζωή, γιατί αν δεν είχε αυ-τή την τιμή θα ήταν μάταια λογική, αφού έλαβε τη γνώμη ελεύ-θερη από κάθε ανάγκη, αν παραμένει δίπλα στον Θεό και συνά-πτεται

με αυτόν με την αγάπη, τηρεί για τον εαυτό της το αγαθό και την κατά φύση ζωή, αν όμως, χορταίνοντας κατά κάποιο τρόπο εκείνη την ιερή προσήλωση στο αγαθό, κλίνει προς τις κάτω σαρκικές ηδονές, εκτρεπόμενη από το από τη φύση του καλό, νοσεί ως προς το από τη φύση του κακό, δηλαδή την αμαρτία, δημιουργώντας για τον εαυτό της τον θάνατο με την έκπτωσή της από τη ζωή με τη θέλησή της. (περισσότερα...)